

गितासार

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॐ अस्य श्रीभगवद्गीतामाला मंत्रस्य भगवान्वेद व्यास-
रनुबुद्धिः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता ॥ श्रीशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रजावादेऽश्वभाषसोऽति-
वीजं ॥ सर्वधर्मात्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रजेति शक्तिः ॥ अहंत्वं सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्या-
मिमांशुवः इति कीलकं ॥ नैनं छिन्दंति शस्त्राणि नैनं दहति पावक इत्यंगुष्ठाभ्यां नमः ॥
न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः इति तर्जनीभ्यां नमः ॥ अक्षद्वयोऽयमुदाह्वयोऽयम-
क्लेदोऽशोष एव वेति मध्यमाभ्यां नमः ॥ नित्यमेव गतस्थानाश्च लोका यं सनातनः ॥ इत्य-
नामिकाभ्यां नमः ॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशो यं स हृदयसः ॥ इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥

नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि चेति कृतलक्षणं च भ्यो नमः ॥ नैवेदियं
तिशस्त्रं शीतिहृदयाय नमः ॥ नैवेदं क्लृप्तं दयं त्वाप इति शिरो स्वाहा ॥ अक्षद्वयमद्वयं
यमिति शिखायै वषट् ॥ नित्यमेव गतस्थायु रिति कवचाय हं ॥ पश्यं मयार्थरूपाणि इति
नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ नानाविधानि दिव्यानीत्यस्त्राय फट् ॥ श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं जपे विनियो
गः ॥ ॥ अथ ध्यानं ॥ ॥ पार्थाय प्रतिबोधिता भगवता नारायणो नमस्कृत्यो नमः प्रथिताय
राशामुनिनाम ह्येव महाभारते ॥ अद्वैतामृतवर्धिणी भगवती मय्या दशाध्यायिनी मम्यत्स
मनसा दधामि भगवती ते भवद्देवि शि ॥ १ ॥ नमोस्तु ते व्यास विशालपुच्छे पुष्पाशु विंदाय तप

गी.सा
२

त्रनेत्र ॥ यनत्वया भारत तैल पूर्णः प्रत्वालितो ज्ञानमयः प्रदीपः ॥ २॥ प्रपन्नपारिजाता
यतोत्रवेत्रैकपाशाये ॥ ज्ञानमुद्राय कृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ सर्वेपनिषदो गावो दो
ग्धा गोपालनंदनः ॥ पार्थो वत्सः सुधीर्भोक्ता दुग्धं गीतामृतं मद्रत् ॥ ३॥ वसुदेवसुतं देवं
कंसचानूरमर्दनं ॥ देवकीपरमानंदं कृष्णं वंदे जगद्गुरुं ॥ ४॥ भीष्मद्रोणातपजयद्वंजला
गांधारनिज्ञातपलाशल्पग्राहवती कृपेन वहिनी कर्णेन वेलोकुला ॥ अश्वत्थामविक
र्णघोरमकरदुर्योधनावर्तिनी सूर्तिर्सा खलु पांडवार्णवनदी केवर्तकः केशवः ॥ ५॥
पाशार्थवचः सरोजममले गीतार्थगंधोत्कटेनानारव्यानककेशरं हरिकथासंबोधना

च

रत

२

क२

बोधितं ॥ लोके सज्जनपटुपदैरहरहः पेपीयमानं मुदा भूयाद्भारतपंकजं कलिमलपुष्पं
सिनः श्रेयसे ॥ ६ ॥ मूकैरोतिवाचालं पंगुलं घयते गिरिं ॥ यत्कृपा तमहंबंदे परमानंदमा-
धयं ॥ ७ ॥ यंब्रह्मावरुणो न्द्र रुद्र मरुतस्तु न्वंति दिवैस्तवैर्वैदेः साङ्गः पट्टक्रमोपनिषदेर्गा यं
तियं सामगाः ॥ ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा प्रशंति यं योगिनो यस्यांतं न विदुः सुरा सुरगणा
देवा यतस्ते नमः ॥ ८ ॥ इति ध्यानं ॥ ॐ नमो नारायणाय मे त्रस्य गायत्री छंदः ॥ ॐ गीता
सारस्य ब्रह्मा विष्णु रुद्र त्रामिरग्नि वायुः सूर्यो देवता दक्षिणाग्नि साहपत्या हवनी यानि
नीलपीतम्बतवर्णानि ॥ अकारो बीजं ॥ उकारः शक्तिः ॥ मकारः कीलकमिति ॐ नमो

परमात्महरिप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॐ कारस्य च महात्म्यं रूपं स्थानं परं त
प ॥ तत्सर्वं श्रुतुमिच्छामि बुद्धिमेयं ह्येषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुपार्थ महाबाहो य
न्मात्वं परिपृच्छसि ॥ विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगादतः शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यग्निश्चक्राग्नेव दो
भृत्तित्येवं पिता महः ॥ अकारो तुल्यं प्राप्ताः प्रथमे प्रणावांशके ॥ ३ ॥ अंतरिक्षं यजुर्वेदो भुवो वि
ष्णुः सनातनः ॥ उकारो तुल्यं प्राप्ता द्वितीये प्रणावांशके ॥ ४ ॥ दिवा सूर्यसामवेदो स्वरित्येवं महे
श्वरः ॥ मकारो तुल्यं प्राप्तास्तृतीये प्रणावांशके ॥ ५ ॥ अकारः पीतवर्णश्च रजोगुणसमुद्भवः
॥ ऋकारः सात्विकः शुक्लो मकारः कृष्णतामसः ॥ ६ ॥ अकारो व उकारो व मकारो व धनं जय ॥

इदमेकं समुत्पन्नं ॐ मितिजोतिरूपकं ॥ ७॥ ॐ त्रिविधातिष्ठतेशब्दः सशब्दः प्रागया
म्यहं ॥ अकारो ब्रह्मणो नाभिः उकारो वैश्वं मनः ॥ ८॥ इदमेकं समुत्पन्नं ॐ मितिजो
तिरूपकं ॥ अष्टांगं च चतुस्थानं त्रिस्थानं च देवता ॥ ९॥ त्रिस्थानं च त्रिमात्रं तिरूप
मात्रं च याक्षरं ॥ त्रिमात्रं अर्धमात्रेण प्रणवस्तु विशेषतः ॥ १०॥ योनिबीजं महाबीजं बी
जं तं बीजमव्ययं ॥ उच्चारयत्यंशं शक्तिं ब्रह्मरंध्रं निवासिनी ॥ ११॥ ॐ कारप्रभवावेदो ॐ कारप्र
भवाः स्वराः ॥ ॐ कारप्रभवं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरं ॥ १२॥ ॐ कारस्य च उत्पत्तिं ब्रह्मणो योन
भावयत् ॥ अशक्तिस्तस्य विज्ञाया ब्रह्मणा अनब्रह्मणा ॥ १३॥ ॐ मित्येकाक्षरं ब्रह्म सर्वसंय

च ३

गी.सा रमेश्वरं ॥ हृदि पद्मे व्यवस्थानं तस्मादन्वभ्यसेदितं ॥ १४ ॥ धृतिरग्निर्मनो यूपः संतोषः समि
धः स्मृतः ॥ इन्द्रियाणि प्रभून् हन्ति आत्मानं यदि दीक्षते ॥ १५ ॥ आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं तो
तारणिं ॥ ध्यानं निर्मयनाभ्यासे देहं पश्यति गृहवत् ॥ १६ ॥ ह्रस्वदहति पापानि दीर्घमोक्षप्रदा
यकं ॥ अप्यायनं श्रुतो वापि त्रिविधा चरणानतु ॥ १७ ॥ तैलधारा मिवाक्षिन्नं दीर्घघण्टानि नादवत्
॥ अवाप्यं प्रणवस्याग्रं यस्तं वेदसंवेदकित् ॥ १८ ॥ प्रणायामः परं ब्रह्मा प्राणायामः परं शिवः ॥ प्राण
यामा परं विष्णुः परब्रह्म स्वरूपकः ॥ १९ ॥ ब्रह्मतत्पुत्रको ज्ञेयः कुम्भको विष्णु रूच्यते ॥ रचकं तु तथा ज्ञेयं क्षरा
क्षरं परं शिवः ॥ २० ॥ घ्राणं कतिष्ठं धारुणं दक्षिणं घ्राणं पुरकं ॥ स्वां सोमं नीलायनं कृत्वा जिह्वा दंतं तं

राम

४

२
दागमं॥ २१ ॥ नीलोत्पलदलश्यामं नाभिमध्यप्रतिष्ठितं॥ चतुर्भुजं महात्मानं पूरकेनैव चित्रितयेत्
॥ २२ ॥ वस्त्रां रक्तसौरागं क्षराक्षरं पितामहं॥ कुंभके हृदयस्थानं ध्यायंतं कमलासनं॥ २३ ॥ रेवकं ई
श्वरं विंश्यास्त्रलाटस्थं महेश्वरं॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलं पापनाशनं॥ २४ ॥ अक्षराणि च मात्राश्च
सर्वे विंदुसमायुताः॥ विंदुर्भेद्यति नादेन सनादः केन भेद्यति॥ २५ ॥ ओंकारध्वनिनादेन वायुसंहरते स
दा॥ सुरवनासिकयोर्मध्ये वायुः संवरतां गतिः॥ २६ ॥ प्रकटे वायुसंवारे लक्ष्यते देवमध्यतः॥ इडावपिंग
लानाडी सुषुम्नोत्तिष्ठतीत्यका॥ २७ ॥ इडानाडी स्थितश्चंद्रः पिंगलाभातुवाहिनी॥ सुषुम्णा शंभुरूपेण
समहंसत्वरूपकः॥ २८ ॥ हकारो निर्गमः प्रोक्तः सकारे तु प्रवेशनं॥ हकारशंभुरूपेण सकारः शक्तिरु
च्यते॥ २९ ॥ शक्तिरूपे स्थितश्चंद्रो वामनाडौ प्रवाहकः॥ दक्षनाडी प्रवाहश्च शंभुरूपदिवाकरः॥ ३० ॥

गी. मा.

५

निर्मलं वसमुद्रश्च यत्र नादोलयंगतः॥ निर्गलं वपदेशात्ते विन्नेतुल यतांगते॥ ३१ ॥ निवर्त्तते क्रियाः
सर्वोक्तस्मिन् दृष्टिपरायणे॥ ॐ मित्येकाक्षरं ह्रस्वपञ्चमीर्त्तितं॥ ३२ ॥ नादांतरं समुत्प
न्नमंते भूय प्रवाहिका॥ ॐ मुक्तिपरमानंदतालुमूर्ध्नि स्थिता॥ ३३ ॥ अधोऽर्द्धं नि
राधारं मध्यकी मध्यमा धयत्॥ यतिभ्योऽप्यतिश्रेष्ठा स संसारमरणं त्यजेत्॥ ३४ ॥ अना
हतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य बोधुनि॥ ध्वनेन तर्गतं ज्योतिर्यो ते रत्नं तर्गतं मनः॥ ३५ ॥ रोचिरं
तर्गतं स्थानी स्थानाभ्यं तर्गतं मनः॥ तत्तमनो विलयं याति तद्विष्णुपदं पदं॥ तत्पदं वीक्ष्य ते
यो हि स विप्रो वेदपारगः॥ ३६ ॥ आदिभूतं मध्यभूतं मंतभूतं निरामयं॥ त्रिभूतं यो भिजा
नाति सर्वभूतं निरुधनं॥ ३७ ॥ भूतमाभावयेदात्मा पुण्यपापैर्न लिप्यते॥ भूतं सर्वमिदं भक्तिभूतं नाम प्र

रं पदं॥ ३८॥

राम
५

तत्पदं परमं ध्येनं तद्द्यानं ब्रह्म उच्यते ॥ नाभि मूले स्थितं पदं नालं तस्य दशंगुलं ॥ ३२ ॥ कीमलं तस्य
तन्नालं निर्मलं च अधोमुखं ॥ कदली पुष्पं संकाशं चंद्रकांति सुशीतलं ॥ ४० ॥ विशालदलसंपु
र्णं चारुहासं च निर्मलं ॥ नित्यानंदमयं स्थानं तद्विष्णु परमं पदं ॥ ४१ ॥ हृदि स्थितं पंकजं च अथ
त्रं सुवर्णकं ॥ अगुष्ठमात्रं मुनयो वदंति ध्यायति नित्यं पुरुषं पुराणं ॥ ४२ ॥ गमागमस्थं गमनादिशू
न्यं चित्तं प्रदीपं तिमिरांतकारं ॥ पश्यति ते सर्वजानो तस्येन मामिहं संपरमात्मारूपं ॥ ४३ ॥ अर्जुन उ
वाच ॥ दुर्विज्ञेयं दुशराध्यं दुःप्रगम्यं जनार्दन ॥ अधोमुखं यदा भूत्वा हृदयं केन गच्छति ॥ ४४ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ इडया वायुमारोप्य पूरितो दशमं स्थितं ॥ ततो ग्निं देहमध्यस्थं ध्यायन्नुज्ज्वाल्या युतं ॥

गीसा ४५॥ रेचकं विद्धि संयुक्तं वायुमंडलमध्यगं ॥ धारयेद्ब्रह्मचित्ते चानयापिंगलया पुनः ॥ ४६ ॥ ततः
६ पिंगलया ० पूर्वघागादक्षिणाके सुधीः ॥ अधोमुखं हृत्पद्मस्थाः कोशश्चकेशाणि च ॥ ४७ ॥ अधो
मुखं च हृत्पद्ममुद्धृत्य प्रणवेन तु ॥ गत्वा तु पद्मकोशं तं विकारो व्याधिनाशनं ॥ ४८ ॥ ततः पश्चा
द्भवेत् ॥ ग्रं सर्वगात्रसुखास्यदं ॥ अष्टपत्रस्थितो देवो द्वाविंशकुसुमे स्तथा ॥ ४९ ॥ तस्य मध्ये
स्थितं ज्ञानं इंद्रादिदशदेवताः ॥ तस्य मध्ये स्थितो भानुर्भानुमध्ये गतः शशी ॥ ५० ॥ शशीमध्ये ग
तो वह्निर्वह्निमध्ये गता प्रभा ॥ प्रभामध्यगतं पीठं तानास्त्रं प्रवेष्टितं ॥ ५१ ॥ अनेकान्नसंकीर्णमर्कज्वा
लासमुद्भवं ॥ तस्य मध्ये स्थितो देवो नाशयशास्त्रनामयः ॥ ५२ ॥ श्रीवत्सकोस्तु भो द्वासीपुंडरीकारिसं

युतः॥ धनुष्मान्वनमालीचश्च बाहुधरो हरिः॥ ५३॥ पदोस्तलंतुपातालं पौदोर्ध्वं नुरसातलं
 ॥ महातलं जंघदेशो जानुदेशस्तलातलं॥ ५४॥ सुतलं ऊरुदेशो तु वितलं गुह्यदेशकं॥ अतलं क
 ण्ठदेशो तु सप्तमं पार्श्वी तितं॥ ५५॥ मूर्ध्नी लोको नाभिर्मध्यस्थो भुवर्लोकस्तु कुक्षिगः॥ हृदि
 स्थः स्वर्गलोकस्तु महर्लोकस्तु वक्षसि॥ ५६॥ जनलोकस्तु कंठे च अत उर्ध्वं तपस्तथा॥ सत्यलो
 कस्तालुरंध्रे भुवनानि चतुर्दश॥ ५७॥ ॐ भूर्भुवः स्वरिति मंत्रेण शरीरं परिशुध्यति॥ शरीरं परि
 ध्यायंति विद्यार्थमनितप्रभं॥ ५८॥ तस्य शब्दे गतो देवो मंत्रमेकाक्षरं पदं॥ ॥ ॐ भित्त्यारब्धं
 परं रूपं हृत्पद्मे च विशेषा धितं॥ ५९॥ अंगुष्ठमात्रे मे रूपं ध्यायेद्देवा कार्त्तुमि श्वरं॥ ॥ शंखं च क्रग

गी.सा

७

दापद्मे मुशलं खड्गमेव च ॥ ६० ॥ धनुश्च वनमाला च श्रुवाहु धरो हरिः ॥ पद्मे किंजल्कमादृ
शतपत्रकांचनसंनिभं ॥ ६१ ॥ सुद्धस्फटिकसंकाशं सोमकांतिसमप्रभं ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशं चंद्र
कोटिसुशीतलं ॥ ६२ ॥ केयूरनूपुराभ्यांच कटिसूत्रं च कुंडलं ॥ कृते श्वेतं हरिं विद्मः त्रेतार्थारक्तवशा
कं ॥ ६३ ॥ द्वापरे पीतवर्णाश्च नीलवर्णा कलौ युगे ॥ स्थूलसूक्ष्मनिराकारं निर्विकारं निरांजनं ॥ ६४
॥ अप्रमेयमयं विष्णुतं विद्यात्पुरुषोत्तमं ॥ तैलाग्निवर्तिसंगम्यं धुमज्योतिस्वरूपकं ॥ ६५ ॥ कणां
योगविज्ञानं हेतुसाधनवर्जितं ॥ निश्चयं च विज्ञानी यातुर्विंदुभीरहितं शिवं ॥ ६६ ॥ प्रमात्राशब्दरहितं
स्वरव्यंजनवर्जितं ॥ विंदुनादकलातीतं यस्तु वेदसंवेदवित् ॥ ६७ ॥ अर्जुनो वाच ॥ अदृश्ये भावना राम

७

नास्तिदृश्यमानोविनश्यति॥ अवरणीचखयंवह्न्यकथंच्यायंतियोगिनः॥ ६८॥ श्रीभगवानुवाच॥
अंतःपूरीवहिःपूरीमध्यपूरीतुसंस्थितं॥ सर्वापूरीपमात्मेतिसमाधिस्तस्यलक्षणा॥ ६९॥
यावत्पर्येत्स्वमाकारंतावत्कालंविचिंतयत्॥ भिन्नेकुंभेयथाकाशमहाकाशेविलीयते॥ ७०॥
विभिन्नेदेहेतुप्रकृतेदेहेतयात्मापरमात्मनि॥ तादृशपरमात्मानंस्मरेत्पार्थअनंतकं॥ ७१॥ हृत्प
द्मकर्शिकांमध्यसर्वदीपयाकृतं॥ अगुष्टमात्रमवलं ध्यायेदाकाशमीश्वरं॥ ७२॥ आसनेनशय
नेवापि तिष्ठन्गच्छन्सदाशुचि॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयोगयुक्तोभवार्जुन॥ ७३॥ विषयाशक्तिवि
षमेसस्त्रमंधस्यदर्शना॥ सर्वसंगविमुक्तात्मापश्यदात्मानमात्मनि॥ ७४॥ देहेनदेहेकुतोवु

गी. सा
८

दिवुद्धिहीनेकुतःस्मृतिः॥ स्मृतिहीनेकुतो ज्ञानं ज्ञानहीनेकुतो गतिः॥ १५॥ अत्यंतमलिने
देहे देहाच्चात्यंतनिर्मलं॥ १६॥ भयो रंतं ज्ञात्वा कस्य शौचं विधीयते॥ १६॥ न वाक्छिद्वक्ते देहे स
वतो घटिको द्रवः॥ वाक्यशौचेन शुध्यति यावद्ब्रह्म न विद्यते॥ १७॥ कथमन्यसमेधादि यावत्तज्ज्ञा
नं न विद्यते॥ ब्रह्मलीनमविज्ञाय कथं त्यजति संसृतिं॥ १८॥ पठति चतुरेवेदान् धर्मशास्त्रमने
क १९॥ आत्मानं येन विंदति सर्वं ते पशुवस्मृताः॥ २०॥ तीर्थेषु पशुपक्षेषु काष्ठपाषाणमृत्त
मैः॥ प्रतिज्ञाय न मन्येते न रामूहास्तुते सदा॥ २१॥ बहिर्भूमतियः काश्चित्पत्काहृदि स्थमीश्वरं॥ स
गृहे पायसं त्यक्त्वा भिक्षामृतिदुर्मतिः॥ २२॥ इदं फलमिदं तीर्थं इत्थं रमति दुर्मतिः॥ आत्मती

राम
८

र्थेन जानीते तीर्थेन निराकृतं ॥ ८२ ॥ तिलमध्ये यथा तैलं क्षीरे मध्ये यथा घृतं ॥ काष्ठमध्ये यथा वह्निर्देहांतरव्यवस्थितं ॥ ८३ ॥ ज्ञानेन दीयते देहे यावदुत्तमसमावृतं ॥ ब्रह्मज्ञानाग्निना नित्यं दहते पुराणपातकं ॥ ८४ ॥ यथा जले जलं मिश्रं क्षीरं क्षीरं घृतं घृतं ॥ अविशेषि भवेत्तद्वत्तथात्मा परमात्मनि ॥ ८५ ॥ मुहूर्तमपि योगस्य एकाग्रगतमानसः ॥ नित्यं हेति च पापानि यानि जन्मशतैरपि ॥ ८६ ॥ गीतासारमिदं शास्त्रं गीतासारसमुद्भवं ॥ तत्र स्थितं ब्रह्मज्ञानं वेदशास्त्रस्य मुख्यं ॥ ८७ ॥ पठतां श्रवतां वापि विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमं ॥ भारतश्रुतिशास्त्रासंविद्धो वै कौ-
 स्वर्गः सतः ॥ ८८ ॥ अथादशपुराणानि सर्वव्याकराणि च ॥ निर्मथ्य चतुरो वेदान्मुनिना भार

गी.सा
२०

३

तं कृतं ॥ २१ ॥ भारतोदधिं यस्यागीतानिर्मयनराच ॥ सारमुद्धृत्य कृत्स्नं नम्रं नस्य मुखे हुतं ॥
२० ॥ जन्मनिर्वासनं पुंसं गंगा स्नानं दिने दिने ॥ सकृत्गीता भवेत्स्नानं संसारमलनाशनं ॥ २१ ॥ गी
तानामसहस्रेणास्तव राजमनुस्मृतिः ॥ यस्य वक्त्रे च वर्तते संवेतारायणाः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वशास्त्रम
यीगीता सर्वधर्मोदयापरः ॥ सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वदेवमयो हरीः ॥ २३ ॥ पौदैकमर्धपादं वा शृंगका
धं श्लोकमेव वा ॥ नित्यं धारयते विप्रः समोक्षमधिगच्छति ॥ २४ ॥ स्वमध्यं कुरुत्वात्मानं मात्ममध्ये
स्वयं कुरु ॥ आत्ममध्ये खण्डित्वान किंचिदपि चिंतयेत् ॥ २५ ॥ कृत्स्नं वक्ष्ये समुद्धृता गीतानां महारित
की ॥ राजनाः किन्नरादध्वं कलौ मलविशोधनं ॥ २६ ॥ गीता गीता च ~~गीता गीता च~~

राम

२

॥ श्री ॥

कर्तव्याकिसनैः शास्त्रसंग्रहेः ॥ अतपत नरकं चो रंगीता ध्यायी न पश्यति ॥ १२ ॥ आ गंगा गीता वगा य
त्री गोविंदो यस्य चेतसि ॥ चतुर्गकासं युक्ते पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १२८ ॥ यास्व यं पद्मनाभस्य मुखपद्म
विकासिता ॥ ज्ञानदग्धशरीरस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १२९ ॥ विषया निषवत्कुर्यान्न स्मरेत्सर्वकाम
नाम् ॥ प्रियं रिपुसमं पश्यत्स योगी परमो मतः ॥ १३० ॥ ॥ यथार्थैः सर्वसंप्रभुं कुरुता शतश्र्यापि
हि सर्वभक्षः ॥ तथैव योगी विषयान् प्रभुं कुरुता शतश्र्यापि
भारते श्री कृष्णार्जुनसंवादे मुक्तिप्रदं नाम गीता सारं संप्रदीतं ॥ १ ॥ यदक्षरपदमद्य सारं जनवर्जितं
तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसीद परमेश्वर ॥ १ ॥ श्री श्री ॥ १२ ॥ समस्त १८ २२ सालमिति भाद्रा शुदि

१० शेज ४ शुभम्

शम
१२

